

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce **Ing. M. V.**, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Českých Budějovicích**, se sídlem Mánesova 3a, 371 87 České Budějovice, o žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2006 č.j. 4639/110/2006 vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Ca 178/2006, o námitce podjatosti vznesené žalobcem proti soudcům Nejvyššího správního soudu ve věci tohoto soudu vedené pod sp. zn. Nao 2/2007,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Bohuslav Hnízdl, JUDr. Milada Tomková a JUDr. Brigita Chrastilová **n e j s o u** vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. Nao 2/2007.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal u Krajského soudu v Českých Budějovicích žalobu, která je specifikována v záhlaví tohoto usnesení. V průběhu řízení vznesl námitku podjatosti proti soudcům tohoto soudu, kteří věc podle rozvrhu práce projednávají.

Podle rozvrhu práce Nejvyššího správního soudu bylo, ve smyslu ust. § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), rozhodnutí o této námitce podjatosti přiděleno k projednání a rozhodnutí senátu Nejvyššího správního soudu ve složení JUDr. Bohuslav Hnízdl, JUDr. Milada Tomková a JUDr. Brigita Chrastilová. Věc je vedena u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Nao 2/2007.

Na poučení o složení senátu Nejvyššího správního soudu žalobce reagoval námitkou podjatosti, kterou formuloval takto: „Vznáším námitku proti rozhodování senátu uvedeného ve výše uvedeném poučení, ale i senátům dalším NSS v Brně.“ Žalobce byl předsedou senátu Nejvyššího správního soudu vyzván, aby upřesnil a konkretizoval, v čem spatřuje důvody podjatosti senátu Nejvyššího správního soudu.

Žalobce v podání ze dne 28. 2. 2007 uvedl, že Krajskému soudu v Českých Budějovicích podal dvě žaloby, které byly podány podle § 244 odst. 1 o. s. ř., tedy nikoli podle s. ř. s. V obou žalobách šlo o občanskoprávní a obchodní vztahy. Tím, že Krajský soud v Českých Budějovicích ve věci sp. zn. 10 Ca 154/2006 odmítl jeho žalobu, porušil

žalobcova základní lidská práva zakotvená v Ústavě a Listině základních práv a svobod a porušil jeho právo na spravedlivý proces. Žalobce požaduje, aby Nejvyšší správní soud provedl řadu důkazů.

Rozhodnutí o námitce podjatosti soudců Nejvyššího správního soudu uvedených ve výroku tohoto usnesení bylo přiděleno jinému senátu tohoto soudu, který věc posoudil takto:

Podle ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Žalobce přes výzvu nedoložil, z jakých konkrétních důvodů by měli být z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu vyloučeni jeho soudci konkretizovaní ve výroku tohoto usnesení. Sami tyto soudci se vyjádřili tak, že nemají žádný poměr k věci projednávané u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Ca 178/2006, ani k žalobci, ani k žalovanému.

Nejvyšší správní soud nezjistil, že by v projednávané věci byl dán některý z důvodů uvedených v ust. § 8 odst. 1 s. ř. s. a proto rozhodl, že uvedení soudci Nejvyššího správního soudu nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. Nao 2/2007.

Nejvyšší správní soud nemohl rozhodovat o žalobcově námitce, že ve věci jsou vyloučeni všichni soudci Nejvyššího správního soudu. Ze zásady zákonného soudce, jak je vyjádřena v čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, vyplývá, že každá věc je přidělena konkrétnímu senátu či samosoudci podle zásad vyplývajících z rozvrhu práce. Pouze tento senát (samosoudce) je oprávněn a povinen tu kterou konkrétní věc projednat a rozhodnout o ní (nedojde-li v průběhu řízení ke změnám v rozvrhu práce, které by odůvodnily přidělení věci jinému soudci) a pouze ve vztahu k tomuto senátu a jeho projednávání konkrétní věci lze rozhodnout ve smyslu ust. § 8 odst. 1 s. ř. s.

Žalobci se ještě připomíná, o čem v této fázi rozhoduje senát Nejvyššího správního soudu, jehož podjatost namítl. Rozhoduje o jeho námitce podjatosti, kterou vznesl ve vztahu k soudcům Krajského soudu v Českých Budějovicích, o ničem jiném. Jinak řečeno, nerozhoduje a ani rozhodovat nemůže ve věci samé. Rozhodování Nejvyššího správního soudu ve věci samé by přicházelo v úvahu až poté, kdy by žalobce nebo žalovaný podal za zákonem stanovených podmínek kasační stížnost.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. března 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu